

מ"ת 7615/05/14 - מדינת ישראל נגד אוראל מלכה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

מ"ת 7615-05-14 מדינת ישראל נ' מלכה (עציר)
בפני כב' השופט שלמה בנג'ו
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב אוראל מלכה (עציר)

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו ופסילתו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בד בבד עם הגשת הבקשה הוגש כנגד המשיב כתב אישום המחזיק שני פרטי אישום.

לפי פרט האישום הראשון; בתאריך 22.5.2014 סמוך לשעה 14:25 נהג המשיב ברכב בקרית אתא וזאת בניגוד לצו פסילה שניתן עליו, בנוכחות, למשך 8 חודשים בביהמ"ש לתעבורה בחיפה. המשיב אף הפקיד את רישיון הנהיגה שלו ב 3.10.2013. באותו מעמד נהג המשיב ללא כיסוי ביטוחי כשרישיון הנהיגה פקע ב 3.5.2010 וכשרישיון הרכב פקע ב 29.11.2013.

לפי פרט האישום השני; בתאריך 5.12.2013 סמוך לשעה 13:30, נהג המשיב בפסילה ברח' השיש בנשר וזאת בניגוד לצו הפסילה שבאישום הראשון.

ב"כ המשיב, מסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך סבור כי בנסיבותיו של המשיב ניתן להסתפק בהשמתו במעצר בית מלא בפיקוח המפקחים שהציע.

הכלל הוא שבעבירות תעבורה, אין עוצרים נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו אלא במקרים חריגים ולכן, יש לבחון באם מקרה זה בא בדל"ת אמותיהם של אותם מקרים חריגים שיש לעצור את המשיב.

עיון בחומר הראיות מלמד כי המשיב נהג לכאורה פעמיים בזמן פסילה. עוד עולה מהחומר והטיעונים שבפני, כי מדובר במי שמחזיק ברכב, ונוהג בו חרף קיומו של צו פסילה נגדו.

לגבי האישום הראשון - המשיב אישר בפה מלא כי מדובר ברכב עבודה השייך לו, והוא נוהג בו באופן תדיר על מנת

להתפרנס, ובלשונו: "העבודה שלי זה נהיגה לחלק חלקי חילוף לרכב במוסכים אין לי דרך אחרת להתפרנס" (שורה 2 הודעה מיום 5.12.13). עוד עולה מאותה הודעה כי המשיב ער לכך שנהיגה בזמן פסילה היא עבירה חמורה, והוא ער לכך שהוא נוהג ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח (שורות 15-16).

לגבי האישום השני - המשיב נעצר על ידי שוטר בגין עבירת תנועה של שימוש בטלפון נייד במהלך נהיגה. למשיב לא היה מסמך מזהה אך הוא מסר לשוטר פרטים בעל פה. השוטר ערך בדיקה במסוף, זיהה את המשיב על פי הפרטים שמסר, באמצעות המסוף ותמונה שהופיעה במסוף, והודיע למשיב כי בכוונתו להוריד את הרכב מהכביש. המשיב ענה לו: "טעיתי" ומיד פתח בריצה ונמלט לשוטר. השוטר ניהל מרדף רגלי אחריו, אך ציין בדוח כי איבד בשלב מסוים קשר עין עם המשיב. הרכב נגרר לתחנת המשטרה תוך שהשוטר מציין את תכולת הרכב. בחומר החקירה דוח משוטר נוסף שנכח במקום התומך בדברים הללו. המשיב נחקר ביום 23/5/14 וביקש לטעון כי הוא לא נהג ברכב, אלא שבחומר החקירה ראיות ברורות המפריכות את טענותיו.

עבירה של נהיגה בזמן פסילה, הינה עבירה חמורה ביותר. ביהמ"ש העליון עמד על חומרתה היתרה של עבירה זו והצורך בענישה מחמירה בגינה לאור העובדה כי טמון בה סיכון בטיחותי לציבור הנהגים והולכי הרגל והיא משקפת יחס של ביזוי לחוק ולצווי ביהמ"ש (רע"פ 3878/05 **יעקב בנגוזי נ' מדינת ישראל**; רע"פ 1392/09 **נתן אבנילוב נ' מדינת ישראל**; רע"פ 3943/11 **אסלם ברהום נ' מדינת ישראל**).

ביהמ"ש המחוזי, דכאן, הבהיר לא אחת כי אין מקום לעשות הבחנה בין המסוכנות הרבה הקיימת בין עבירות תעבורה ובין עבירות פליליות אחרות באשר מדובר בעבריינות לכל דבר ועניין המסכן את חיי הציבור, שלומו ורכושו, והפנה לסטטיסטיקה ממנה עולה שכתוצאה מעבריינות בדרכים נפגעים יותר בני אדם מכל עבריינות אחרת. עוד הדגיש ביהמ"ש כי: "כאשר מדובר בתופעה חוזרת, כך לכאורה, יש לראות את דרגת מסוכנותו של עבריין התנועה לשלום הציבור במדרג הסיכון הגבוה ביותר כמי שהיה כפצצה מתקתקת. כך יש לבחון את עניינו כאשר ביהמ"ש נדרש לבחון את הבקשה להורות על מעצרו" (מ"ת (חיפה) 27420-10-11 **מדינת ישראל נ' רביע** מפי כב' ס. הנשיא השופט ר. שפירא).

על דברים דומים חזר לאחרונה, ביהמ"ש המחוזי בחיפה בהרכב בראשותו של כב' ס. הנשיא שפירא בעת שדחה עתירת אסיר, בדגש על עבירות של נהיגה בזמן פסילה. גם כאן עמד ביהמ"ש המחוזי על ההבחנה הפסולה שנעשית לעיתים בין המסוכנות הנשקפת בין עבירות תעבורה לעבירות פליליות אחרות ובכל הנוגע לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, הדגיש ביהמ"ש כי עבירות אלה: "הן עבירות המצביעות על זלזול במערכת החוק, הן עבירות המצביעות על מסוכנות רבתה (עת"א (חיפה) 2798-05-14 **יועם"ש לממשלה נ' שב"ס ואח'** מיום 11.5.2014).

החזרתיות של המשיב על עבירה של נהיגה בזמן פסילה, לרבות העובדה שהוא מחזיק ברכב, עושה בו שימוש תדיר, והצהיר במסגרת חקירתו כי הוא נוהג ברכב לצרכי פרנסתו, וכמו גם, העובדה שכאשר נתפס שנית נוהג בזמן פסילה, נמלט רגלית מהמקום, תוך שיבוש חקירת המשטרה, כל אלה, בצירוף עברו התעבורתי של המשיב, אשר לחובתו 24 הרשעות קודמות, מלמדים כי מדובר באדם שנשקפת ממנו מסוכנות רבה שספק אם חלופת מעצר תסכון. שכן, ביצוע העבירה, נסיבותיה, והתנהגותו פורצת הגבולות של המשיב, מעידה על רמת מסוכנות גבוהה, שספק רב אם ניתן להפיגה באמצעות חלופת מעצר. אדם המפר צו של ביהמ"ש האוסר עליו לנהוג, ונוהג פעם אחר פעם, כשהוא בפסילה, יקשה על ביהמ"ש ליתן בו אמון ולשחררו לחלופת מעצר, שכן, אדם כזה מעיד על עצמו שצוים של ביהמ"ש אינם נר לרגליו,

הוא בז להם, ואינו נרתע מלשוב ולהפר אותם ולבצע עבירה חמורה זו. אפנה בהקשר זה לדבריו של ביהמ"ש המחוזי בחיפה מפי כב' השופט יצחק כהן בב"ש 1962/07. המסקנה, אם כן, כי רמת המסוכנות הנשקפת מפני המשיב הינה במידרג הגבוה.

לביהמ"ש הוצגו חלופות בדמות מפקחים שונים אשר הציעו לערוב ולפקח על המשיב, אך לא התרשמתי כי החלופות המוצעות בעלות סמכות ויכולות לפקח על המשיב ולאין את המסוכנות הנשקפת ממנו. חמותו לא הותירה על ביהמ"ש רושם כמי שמסוגלת להציב גבולות ברורים וממשיים לחתנה, המשיב, כך התרשמתי. מדבריה עולה כי המשיב, שהוא פסול מנהיגה, הציעה להסיע אותה. מעדותה בפני התרשמתי, כי היא כלל לא ידעה שהוא פסול מנהיגה, ורק לאחר מכן, טענה כי היא יודעת על כך. חברו וקנין, אף הוא לא הותיר רושם של מי שהינו בעל יכולת סמכותית כלפי המשיב, שיכולה להציב למשיב גבולות. החבר הנוסף, דהאן, עובד בשעות אשר לא מאפשרות לו פיקוח צמוד על המשיב. הוא אמנם הצהיר כי יעזוב את עבודתו ויוכל לשהות במחיצת המשיב, אך התרשמתי כי התחייבויות אלה הן ברמה ההצהרתית. נוכח רמת המסוכנות שנקבעה למשיב, אתקשה לקבוע כי מדובר בחלופות ראויות.

יחד עם זאת, אינני סבור כי יש לסתום את הגולל על אפשרות שחרורו של המשיב, אך יש לחקור היטב אפשרות זו, ולאור הנסיבות המפורטות לעיל, סבורני כי הכלי האפקטיבי ביותר לביצוע חקירה מקיפה, אשר תעמוד הן על מסוכנותו של המשיב ושאלת שיחרורו לחלופת מעצר, והן על חקירת המפקחים ויכולתם להוות מענה ראוי למסוכנות זו - הינו שירות המבחן.

אשר על כן, אני מורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

המזכירות תעביר העתק החלטה זו לשירות המבחן, כך יעשה גם הסנגור.

אני דוחה את הדיון ליום 22/6/14 שעה 12:00.

אני מאריך את מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

אני פוסל את המשיב מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

אני קוצב את הפסילה לתקופה של 8 חודשים.

אני מורה על איסור שימוש ברכב נשוא כתב האישום עד לתום ההליכים המשפטיים.

אני קוצב את איסור השימוש לתקופה של 8 חודשים.

המשיב יובא באמצעות ליווי שב"ס.

החלטה זו תשמש כאסמכתא למעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת לכל דבר ועניין.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ד, 25 מאי 2014, במעמד
הצדדים.